

SAMBŪRIO „LIETUVA YRA ČIA“

Informacinis biuletenis Nr. 1 (2018-10-27)

| KALBA | ŠEIMA | ŠVIETIMAS | TEISINGUMAS |

MIELI BENDRAŽYGIAI,

Džiugu buvo sulaukti Jūsų spalio 22 d. pirmojoje telkiamo sambūrio „Lietuva yra čia“ sueigoje. Visi užsirašę dalyvauti sambūrio veikloje nuo šiol esate jo kūrimo pradininkai.

Įsipareigojame pranešti Jums asmeniškai apie ruošiamą sambūrio steigiamojo suvažiavimo laiką ir vietą, kai tik bus parengti sambūrio įstatų ir programos metmenys.

Taip pat netrukus pradėsite gauti informacinį biuletenį „Lietuva yra čia“ elektroniniu paštu.

Nuoširdžiai Jūsų,

Arvydas Juozaitis

ARTIMIAUSI RENGINIAI

2018-10-28 Vilnius, Karininkų Ramovė, Konferencija skirta Sąjūdžio 30-mečiui „Lietuva yra čia“.

SUSITIKIMAI SU A. JUOZAIČIU

2018-11-05, 13 val. Jiezo kultūros ir laisvalaikio centras

2018-11-05, 17 val. Birštono viešoji biblioteka

2018-11-06, 15 val. Velžio kultūros įstaiga

2018-11-06, 18 val. Ukmergės Vlodo Šlaito viešoji biblioteka

2018-11-07, 18 val. Kauno V.Kudirkos vieš. bibl. Girstupio pad.

2018-11-08, 14 val. Susitikimas su sporto veteranais ir sąjūdiečiais Lietuvos Sporto muziejus, Kaunas

2018-11-08, 17 val. Kauno apskrities viešoji biblioteka

Raudondvario deklaracija

Sambūrio „Lietuva yra čia“ sueiga, įvykusi Raudondvario pilyje 2018 metų spalio 22 dieną, sukūrė Arvydo Juozaičio prezidentinės kampanijos pirmojo etapo pamatus.

Nuo šiol gausiu būriu ir sparčiai plėsdami rėmimo grupes mes pradėdame veikti visos Lietuvos mastu.

Kiekviename mieste ir rajone veikia, o vėliau ir kiekviename miestelyje veiks Sambūrio atstovai. Jau sausio mėnesį planuojame Sambūrio suvažiavimą, kai patvirtinsime, kad judėjimas jau yra išsikūręs.

Mūsų judėjimo *modus vivendi* — suvaldyti tautos išsivaikščiojimo pagreitį, o artimiausiu metu ir patį išsivaikščiojimą. Mūsų politikos pagrindinis dėmesys telkiamas šalies vidaus reikalams, reikmėms ir gyvybinėms funkcijoms.

Sambūris telksis apie jau rengiamą Prezidento rinkimų programą. Sambūris atliks esminį vaidmenį rinkimų kampanijoje. Ne mažiau svarbus jo vaidmuo bus ir vėliau.

Ypatingas dėmesys bus skiriamas Lietuvos valstybės pamatams: kalbai ir nacionalinei kultūrai, tradicinei šeimai, nacionaliniam švietimui ir mokslo pažangai, visuomenės darnai ir teisingumui.

Visa tai buvo ir bus nukreipta į visuomeninio veikimo pagrindinius uždavinius, kuriuos mes vadiname keturiais bokštais. Jie mūsų valstybėje yra gerokai suardyti, juos būtina stiprinti visomis išgalėmis.

Savuoju apsisprendimu ir savo veikla mes skatiname visus geros valios žmones, visuomenines ir politines organizacijas telktis mūsų Tėvynės labui.

Arvydo Juozaičio kalba, pasakyta Raudondvario pilyje

PAGALIAU atėjo ši diena.

Lygiai prieš 30 metų būtent šią dieną būtent taip ištare JUSTINAS MARCINKEVIČIUS. Tie žodžiai atidarė lemtingą istorijai Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio suvažiavimą.

„Diena atrištomis akimis“ — dar pasakė Justinas Marcinkevičius.

Turime kartoti ne tik šiuos žodžius. Mes, kurių šioje salėje ne vienas, prisimenantis Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio suvažiavimą kaip naujos mūsų istorijos pradžią, trokštame daugiau, ne prisiminimų.

Iš čia, tarsi iš mažųjų Vilniaus Sporto rūmų, mes pradėdame žygi į Lietuvą.

**PAGALIAU atėjo ši diena.
„Diena atrištomis akimis“**

XX amžiuje iškilusios Lietuvos savastis ir esmė, pasaulinė Lietuvos reikšmė paaiškinama trimis žodžiais — **KALBA — TAUTA — VALSTYBĖ.**

Iš šios kone dieviškos triados išauga KETURIŲ BOKŠTŲ valstybė: **KALBA — ŠEIMA — ŠVIETIMAS — TEISINGUMAS.**

Nepastąčius šių bokštų, mūsų valstybės nebūtų. Be šių bokštų valstybė būtų tapusi pereinamuoju kiemu, keturių pasaulio vėjų draskomu.

Tačiau valstybė, jeigu ji valstybė, pereinamuoju kiemu virsti negali.

Keturi bokštai laiko sienas, sienos įrėmina kiemą. Valstybės kiemą — ūkį, sveikatos sistemą, humanitarinę rūpybą ir jaunosios kartos ugdymą; pagaliau ir visa, kuo tampa valstybė, milijonų rūpesčiu ir gyvenimo prasme, saugoma keturių bokštų. Antraip viską praryja perėjūnai.

—
Mūsų valstybės lemtis — Vasario 16-ios LIETUVA. Mes esame čia, čia ir dabar nes išaugome iš Vasario 16-ios LIETUVOS. Esame tos Lietuvos paveldėtojai ir sergėtojai.

Savo ruožtu VASARIO 16-ios LIETUVA išaugo iš Simono Daukanto ir Motiejaus Valančiaus, iš Jono Basanavičiaus ir Vinco Kudirkos. Iš knygnešių, aušrininkų ir varpininkų.

Vadinasi, esama istorinio paradokso: VASARIO 16-ją mes neatkūrėme Lietuvos, mes ją sukūrėme. Kad ir kiek būtų patrauklus žodžių žaismas „Atkurta Lietuvai 100“ iš tikrųjų, žvelgiant istorinei tiesai į akis, turime pasakyti — SUKURTAI LIETUVAI 100. Lietuvių kalbos ir lietuvių kultūros valstybei —100.

Viskas taip: mes neatkūrėme Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės (LDK). Mes neatkūrėme tautų ir kalbų konglomerato, kuris istoriškai buvo pasmerktas žlugti.

XVIII amžiaus pabaigoje LDK ištirpo Lenkijos glėbyje. Lietuva prisikėlė išnirusi iš to glėbio.

XX amžiaus pradžioje mes sukūrėme valstybinės lietuvių kalbos Lietuvą. Iš šios Lietuvos kalbos išaugo visa, kas subrendo, kas subrandino mus, kas dabar suteikia mūsų egzistencijai istorinę prasmę — prasmę gyventi istorijoje.

Mes tapome modernia XX ir XXI amžių nacionaline valstybe.

—
Iš šios realybės išplaukia mūsų nūdieniai uždaviniai, mūsų pareigos ir mūsų garbė.

Lietuvos istorinis gyvybingumas — tai mūsų didysis rūpestis. Jo vardan mes ir susiburiame.

Ką tai reiškia šiandien?

Šiandien tai — *atsakas neoliberaliajam pasauliui.*

Neoliberalaus pasaulio sąrangos idėjai ir sistamai. Ši sistema nemato Lietuvos kaip nacionalinės valstybės? — Taip, nemato. Todėl mes sakome „ne“ *šiai sistemai*.

Lietuva šiai sistemai reikalinga kaip žaliava ir vieta gamybai? Taip, reikalinga. Todėl mes sakome „ne“ *šiai sistemai*.

Lietuva šiai sistemai reikalinga kaip unifikuoto žmogaus vartojimo erdvė? Taip, reikalinga. Todėl mes sakome „ne“ *šiai sistemai*.

—

Grėsminga padėtis: mus migdo neoliberalizmo sapnais, rodydami „priešakinius liberalų būrius“, kapitalą, labai didelį kapitalą ir jį aptarnaujančias politines partijas.

Visa tai turi vesti Lietuvą į šviesią ateitį? Norom nenorom tenka pripažinti, kad *NEOLIBERALIZMAS YRA PAKEISTINĖ KOMUNIZMO FORMA*.

Neoliberalizmui reikia pasaulio be valstybių? Taip. EUROPOS BE VALSTYBIŲ? Taip.

EUROPOS BE TAUTŲ? Taip. EUROPOS net be EUROPIEČIŲ. Taip.

Todėl mes sakome: tokiam *NEOLIBERALIZMUI - NE*.

Nes žmogaus be savybių būti negali.

Mums nesvarbu, kad neoliberalizmui reikia tik dviejų dimensijų žmogaus — žmogaus-darbo jėgos ir žmogaus-vartojimo mašinos. Mes nepripažįstame tokio žmogaus, žmogaus-sensorinio aparato. Tokiam žmogui kuriamas neoliberalusis kapitalo, vadinasi, skurdus pseudo kultūros pasaulis. Dvasinio skurdo pasaulis.

Globalinis projektas kuria beribio pasaulio perėjūną, žmogų be tėvynės. Tas žmogus įsisuko jau ir Lietuvoje. Jau ir Lietuvos Seimas reikalauja daugybinės pilietybės. Vadinasi, Seimas reikalauja žmogaus su išvalstybinta „pilietybe“.

Tokiam išvalstybintam žmogui mes sakome *NE*.

Antros ROMOS IMPERIJOS — FEDERALINĖS EUROPOS — mes nesutinkame kurti, nes puikiai žinome, kuo baigėsi pirmosios likimas.

Mes kursime TĖVYNIŲ EUROPA.

—————

Mes susirinkome čia, Raudondvario pilyje, Lietuvos viduryje, Lietuvos veiklumo centre, kad pasakytume: esame pasirengę ginti LIETUVĄ kaip gyvybingą, pasauliui atvirą, orią ir savo vertę žinančią, savo istorinę atsakomybę suprantančią VALSTYBĘ.

Ši gynyba mums reiškia inovacijas, globalizmo panaudojimą, vadinasi, jo įvietinimą mūsų reikmėms, istorinės Lietuvos ateičiai.

Mes susirinkome čia, nes nesutinkame, kad Lietuva būtų visur, vadinasi, niekur. *Globalios Lietuvos nėra. LIETUVA YRA TIK ČIA.*

SAJŪDŽIO STEIGIAMOJO SUVAŽIAVIMO DIENĄ MES IŠDRĖSOME PASAKYTI KOMUNISTINEI IMPERIJAI — NE. DABAR MES SAKOME TĄ PATĮ KITAI — NAUJAI KURIAMAI NEOLIBERALIZMO IMPERIJAI.

MES ŽVALŪS, SUMANŪS — mes būtina NUGALĖSIME.

Raudondvaris, Lietuva, 2018-10-22

<http://alkas.lt/2018/10/22/a-juozaitis-pristate-rinkimines-programos-lietuva-yra-cia-metmenis-ir-savo-bendrazygius-nuotraukos/>

PAPILĖ

Arvydas Juozaitis

Spalis 25 d., 23:55

Papilė, pro kurią šiandien vairavau pakeliui į Ventą ir Naująją Akmenę. Paminklas, kurį 1930 metais fundavo Lietuvos mokytojai. Argi galėjau nesustoti. (Kažin kodėl ėmiau ir suklydau - Vinco Grybo darbą priskyriau J. Zikarui -- Laisvės paminklo Kaune kūrėjui - *mea culpa*. Matyt, du laisvės ciklai sutampa.) Čia labai tiršta prasmių. Pirma, kodėl mokytojai? Antra, kodėl S. Daukanto vardo aikštėje stovi mūsų Prezidentūra. (Juk galėjo būti kitas vardas.) Ir pagaliau ar daug kas žino, kaip kitados Vilniaus miesto Tarybai ši vardą išsiūlė Laimonas Noreika? Beje, kodėl Lietuvos prezidentas turi vykdyti S. Daukanto misiją, o ne kitą?

Norėjau atsakyti į šiuos klausimus sau pats. Po susitikimo su akmeniškiais, grįždamas į Šiaulius niūrioje tamsoje ir darganos apgaubtas, sustojau dar kartą. Ir pamaniau sau: neatsakysiu. Gal kokių gerų minčių išgirsiu iš tautiečių?

VIEKŠNIAI

Arvydas Juozaitis

Spalis 10 d., 21:55

VIEKŠNIAI. Pirmiausiai į akis krenta Laisvės paminklas, nenugriautas nė komunistų laikais. Jį pirmą kartą pamačiau 1982 m., kai šiose apylinkėse dalyvavau lituanistinėje ekspedicijoje. Anuomet Nepriklausomybės laikų paminklai tarsi užburdavo: valstybės nėra, o jos ženklai stebuklingai stovi.

Prie šio paminklo 1988 m. vasarą priėjau su trispalve rankose, su „Roko maršo per Lietuvą“ komanda, sugiedojome Tautos himną. Pamenu, miestelio gyventojai sustojo su rokeriais ir visi kartu ašarojome.

O šiandien?

VĒLINĒS

Esame paskutiniai Europos pagony, bet esame ir jauniausi Europos krikščionys. Radome savo užutekį Europos rytinėje pakrantėje ir daug ką joje išsaugojome. Brangiausia, kad tapdami katalikiškai jausmingi likome pagoniškai jautrūs. Ši samplaika šviečia Visų Šventųjų ir Vėlinių dienomis, šviečia mūsų brangiems išėjusiems žmonėms, jų vėlėms.

Pastabas bei pasiūlymus prašome rašyti el. p. adresu dalia.eigirdiene@gmail.com